

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 37 (517) 10.12.2023 r.

II NIEDZIELA ADWENTU

W numerze:

Gotujcie drogę Panu, prostujcie
ścieżki Jego. Przemieńcie swoje
życie, odwróćcie się od złego!

Redakcja

Kącik biblijny

**Tajemnica mocy modlitwy Oj-
cze nasz**

**Skauci Europy - trwałe war-
tości, proste metody**

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

**Czytanie z Księgi proroka Iza-
jasza**
Iz 40, 1-5. 9-11

«Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!» – mówi wasz Bóg. «Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy».

Głos się rozlega: «drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i pagórki obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną. Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały».

Wstap na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny na Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: «oto wasz Bóg! oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dźmierzy władzę. oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie jak pasterz pasie on swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie».

Okaz swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi.*
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.

Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie †
dla tych, którzy Mu cześć oddają,
*
i chwala zamieszka w naszej ziemi.

Łaska i wierność spotkają się z sobą,*
ucalują się sprawiedliwość i pokój.

Wierność z ziemi wyrośnie,*
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam szczęściem obdarzy,*
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim,*
a śladami Jego kroków zbawienie.

**Czytanie z Drugiego Listu
Świętego Piotra Apostoła**
2 P 3, 8-14

Niech dla was, umiłowani, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – jak niektórzy są przekonani, że Pan zwleka – ale on jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich chce doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo z szumem przemienie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną odnalezione. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępo-

waniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyjscie dnia Bożego, który sprawi, że niebo, płonąc, pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią, oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w której zamieszka sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby on was znalazł bez plamy i skazy - w pokoju.

*Alleluja, alleluja,
alleluja
Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.*

Słowa Ewangelii według Świętego Marka **Mk 1, 1-8**

Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jak jest napisane u proroka Izajasza: «oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki», wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzanym około bioder, a żywił się szarańczą i miodem le-

śnym. i tak głosił: «idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, on zaś chrzcił was będzie Duchem Świętym».

Będę słuchać tego, co Bóg mówi do mojego serca! - kolejny tydzień adwentu rozpoczyna się od tych właściwych słów. Św. Ireneusz z Lyonu tak opisał Ewangelię wg św. Marka: „Obraz tej Ewangelii jest lotny i uskrzydłony, dlatego treść jest zwarta

i spiesznie naprzód biegnąca.”

Przybliżmy sobie dzisiaj znaczenie wyrazu: ewangelia. „Ewangelia, słowo to należało do cesarzy rzymskich, którzy uważali siebie za panów świata i za jego zbawców, wybawicieli. Wychodzące od cesarzy orędzia zwane były **EVANGELIUM**, bez względu na to, czy ich treść była szczególnie radosna i przyjemna. Co pochodzi od cesarza - taka była idea - jest orędziem zbawczym, to znaczy nie tylko zwykłą wiadomością, lecz zmianą świata na lepsze. Jeżeli ewangeliści podchwytyją to słowo, tak że staje się ono odtąd pojęciem gatunkowym ich pism literackich, to chcą przez to powiedzieć, że to, do czego niesłusznie wysuwają roszczenia cesarze, podający się za bogów, właśnie tu się dokonuje - pełne mocy orędzie,

które jest nie tylko mową, lecz **RZECZYWISTOŚCIĄ**. Ewangelia jest nie tylko informacją, lecz **DZIAŁANIEM**, sprawczą mocą, która wkracza w świat, uzdrawiając i przemieniając go. Marek mówi o „Ewangelii Boga” - nie cesarze mogą ocalić świat, lecz Bóg. I tu pojawia się Słowo Boga, które jest słowem-czynem: tu rzeczywiście dokonuje się to, co cesarze tylko twierdzą, ale nie mogą tego faktycznie zrealizować. Tu bowiem działa rzeczywisty Pan świata - Bóg żywy” - tak pisał ówczesny kard. Ratzinger w „Opera Omnia. Jezus z Nazaretu.”

Jan Chrzciciel dzisiaj jako zwiastun pokazuje co jest najważniejsze: rozpoznać jaką mamy relację do Boga. Bez poznania prawdy o sobie człowiek nie jest w stanie zapragnąć Jezusa, który może realnie zmienić jego położenie. Bóg w tej scenie rozpoczyna swoją interwencję względem każdego człowieka. Oczy skupione na Janie od razu zostają przekierowane na Syna Człowieczego. Działalność Jana jest absolutnie podporządkowana misji jaka została mu wyznaczona.

Pustynny krajobraz współczesnego czytelnika raczej odstręcza. Lecz ówczesznie pustynia czyli z gr. EREMOS oznaczało jedynie miejsce nie zamieszkałe przez ludzi, odosobnione. Jana działalność jest prowadzona właśnie na takim odosobnieniu i jest sprowadzona do dwóch wymiarów: udziela on chrztu wodą i GŁOSI chrzest na odpuszczenie grzechów. To zanurzenie się pielgrzymów w wodach Jordanu polega właśnie na ukazaniu im prawdy o nich samych: wszyscy jesteście grzesznikami wobec Boga i dzięki temu zanurzeniu zdajemy sobie z tego spr-

wę. Wyznanie grzechów jakie następowało po zanurzeniu jedynie dawało im świadomość potrzeby naprawienia relacji z Bogiem. Jan mówi do nas: Twój grzech to Twoja odpowiedzialność. Adresaci chrztu Janowego są wezwani do tego by przemienili swoje życie, nie tkwili nadal w błędnych przekonaniach o sobie samym, o Bogu, o swoich grzechach. Co dzieje się później: pojawiający się Jezus diametralnie zmienia optykę. Wkracza Ten, który ma moc by chrzcić lud Duchem Świętym. Dla ówczesnych ludzi, którzy otrzymali taką informację był to szok. Jednak Jan zwraca uwagę adresatom swojego głoszenia iż ich powinnością jest przyjąć Chrystusa. Ta wzmianka o Duchu Świętym mówi nam, iż Bóg wkracza właśnie w dzieje świata i chce odbudować więź z nami! Chce odpuszczać ludziom grzechy i uzdolnić ich na nowo, do wejścia w relację z Nim; by człowiek na nowo odkrył prawdziwy obraz Boga jako Ojca. Nawrócenie, które w Biblii jest rozumiane jako METANOIA: brak powrotu do starej, grzesznej rzeczywistości. Jan ogłasza nam dzisiaj tylko jeden chrzest na odpuszczenie grzechów i jest to chrzest w Duchu Świętym.

Teologia Marka mówiącą nam o tym iż zarówno do Boga należy odpuszczanie grzechów jak również władza ta została dana Jego Synowi - Jezusowi. Wewnętrzne oczyszczenie człowieka na jakie wskazuje ewangelista, przyjdzie do człowieka poprzez Jezusa i chrzest w Duchu Świętym.

Niech Twoje słowo, Boże, doprowadzi mnie do prawdziwej skruchy i żalu za grzechy!

Patrycja Partyka

Rozpoczynamy właśnie adwent i dla wielu jest to czas nie tylko oczekiwania na Boże Narodzenie, ale powrotu do Boga, powrotu do modlitwy i próby rozpalenia na nowo wiary, która w trakcie roku mogła z różnych powodów przygasnąć. Przy tej okazji warto czasem wrócić do rzeczy w naszej wierze zupełnie podstawowych, jak podstawową jest modlitwa „Ojciec Nasz”. Być może modlitwa ta wielu spowszedniała i w pogodni za super skutecznymi modlitwami, potrafiącymi wszystko w niebie wyjednać zamienili ją na koronki, litanie i nowenny. Inni być może nabrali przekonania, że dawno z niej wyrosli i włożyli ją między formułki, których uczyli się do pierwszej komunii świętej. Jeszcze inni, być może są nią zwyczajnie znudzeni, ponieważ nigdy nie sięgnęli do jej głębi, wreszcie są i tacy, którzy recytują ją na pamięć wiele razy dziennie, jak puste słowa bez refleksji i nie ma ona szansy przynieść w ich życiu żadnego owocu. Otóż, nie ma super modlitw!... Super skutecznych nowenn, albo magicznych formuł. Jest tylko szczerą rozmowa z... Ojcem. I to od jej szczerości i naszej otwartości zależy, czy będziemy wysłuchani. Warto to podkreślić - rozmowa, nie MONOLOG. Modlitwa to czas na mówienie i słuchanie, a to drugie jest ważniejsze od pierwszego. Co jednak, jeśli nie

umiemy rozmawiać z Bogiem. Jak zacząć? W odpowiedzi na takie pytanie Jezus nauczył uczniów modlitwy „Ojciec nasz”. Jest tak krótka, zwięzła i prosta, że może nas dziwić i zastanawiać czy może być skuteczna. Jednak Jezus nauczył tej modlitwy swoich uczniów niejako w kontrze do „wielomównych” na modlitwie faryzeuszów. W tych kilku zdaniach zawarł PEŁNIĘ. W relacji z Bogiem nie jest istotne nic więcej niż to, co zawiera tych kilka zdań. Każde słowo tej modlitwy jest niezwykle proste i zarazem niezwykle istotne. Jeśli chcesz poznać

esencję chrześcijańskiej modlitwy, odkryj tych kilka zdań na nowo weź za nie odpowiedzialność - jeśli zdecydujesz się je wypowiedzieć. Tyle wystarczy.

Ojciec nasz - bo możesz mówić do Boga Ojciec. To niepojęte, ale Jezus sam nauczył nas, że do Boga można mówić Tato. Aramejskie słowo Abba, którego użył Jezus oznacza nawet coś więcej, należałoby je przetłumaczyć jako pełne czułości „Tatusiu”. Tak Jezus uczy nas zwracać się do Boga, który wszystko stworzył i jest Panem wszystkiego. Tego Świętego, którego imienia Żydzi boją się nawet wypowiedzieć. Ale nie tylko masz prawo mówić Ojciec/Tatusiu, masz prawo tak Go traktować, bo naprawdę nim jest. Wielu świętych czy ojców pustyni nie było w stanie odmówić modlitwy „Ojciec nasz”, ponieważ przy wypowiedzeniu tego pierwszego słowa, z wiarą i gorącym sercem, natychmiast zalewała ich boża obecność i miłość. Jak zmieni się twoja modlitwa kiedy odkryjesz, że Bóg to nie surowy Ojciec, a kochający i czuły Tatus?

któryś jest w niebie - skoro w niebie jest twój Ojciec, to tam jest twój dom i stamtąd pochodzisz. A skoro tak, tam też jest twoje dziedzictwo, które się tobie należy i na ciebie czeka. Jak zmieni się twoje życie kiedy ta świadomość naprawdę do ciebie dotrze? Jezus przecież zapewnia: „W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce” (J 14,2). Zmień zatem perspektywę. Zaczynaj żyć jak dziedzic, a nie jak żebrak. Rozejrzyj się, wszystko co Bóg stworzył jest dla ciebie.

święć się imię Twoje - każdy

jest powołany do oddawania Bogu chwały. [Jezus] Odrzekł: „Powiadam wam: Jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą” (Łk 19, 40)

przyjdź królestwo Twoje - Co to znaczy? Co to znaczy dla mnie? Czy na pewno chcę żeby przyszło Jego królestwo? Czy na pewno chcę, żeby On objął panowanie nad moim życiem? Nad wszystkim co dzieje się dookoła? Czy wierzę, że wtedy zapanuje w nim pokój i ład?

bądź wola Twoja – jeśli do tej pory było łatwo, to w tym momencie nie jest. Te trzy słowa wypowiedziane z całą odpowiedzialnością i szczerym sercem to najtrudniejsza modlitwa świata. „Bądź wola Twoja”, a nie moja. Czy mam w sobie tyle zaufania do Boga, że stać mnie na te słowa, czy ślizgam się po ich powierzchni i zamykam na nie oczy na modlitwie? Przypomnijmy sobie to czułe „Tatusiu”. Tylko z perspektywą, której uczy nas Jezus, że Bóg to czuły kochający tata, jesteśmy w stanie powierzyć się jego woli, która jest przepelniona miłością względem nas. Ci, którzy doszli w modlitwie do pełnej zaufania postawy i stać ich na ufne „bądź wola Twoja” doświadczają wielkich cudów w swoim życiu. Bóg prostuje ich ścieżki, doświadczają Jego wielkiej pomocy i miłości, ponieważ potrafili oddać stery w swoim życiu komuś kto widzi więcej i kocha bardziej. Chcesz podjąć to ryzyko?

jako w niebie, tak i na ziemi - w niebie może jeszcze łatwiej, w końcu to dostatecznie daleko..., ale na ziemi tzn. w moim życiu? Jesteś w stanie się na to zgodzić, czy zawsze będziesz z Bogiem negocjować?

Chleba naszego powszedniego

daj nam dzisiaj - Bóg wie, z czego nas stworzył, zna nasze zmagania z doczesnością, wie że chleb powszedni jest nam niezbędny, ale czy my naprawdę wierzymy, że On to wie i że jest hojny? Czy wystosko w życiu musimy wyszarpywać, wyblagać, wynegocjować? Zawsze musimy „zadbać o siebie, bo nikt inny nie zadba”?

i odpuść nam nasze winy - najpierw dobrze jest przyznać się przed sobą samym, a potem przed Nim, że się je ma, a potem prosić o odpuszczenie. I jak mówi Jezus siostrze Faustynie „niech nic ci nie przeszkadza przychodzić do trybunału mojego miłosierdzia”. Nie ma grzechu, którego Jezus nie mógłby nam przebaczyć. Jednak tylko ufnością można czerpać z Jego miłosierdzia.

jako i my odpuszczamy naszym winowajcom – kolejny, krytyczny moment w tej modlitwie, czy mamy pełną świadomość co te słowa znaczą? Jeśli my nie odpuścimy bratu, Bóg nie może odpuścić nam. Choćby chciał! Sami go do tego tymi słowami zobowiązujemy. Zwróciłeś uwagę, że modlitwa „Ojcze nasz” jest modlitwą pełną mocy? Ze jest w formie trybu rozkazującego? Jezus dał nam „władzę” wypowiedzania słów w trybie rozkazującym, słów które tworzą duchową rzeczywistość, o której mówią. Zatem zwracasz się do Boga „odpuść mi tak, jak ja odpuszczam innym” i zobowiązujesz Go do tego swoimi słowami. Ta modlitwa zmusza nas za każdym razem do zrezygnowania z chowania w swoim sercu urazy i gniewu do każdego, kto nas skrzywdził, choćby racja była po naszej stronie. Skoro chwilę wcześniej prosiliśmy o przebaczenie i Bóg nam je dał darmo, jako Jego

dzieci powinniśmy się zdobyć na taki sam gest. Jeśli nie - nie przypominaemy Ojca. Może nie stać cię na ten gest dzisiaj. Wtedy proś Ojca, żebyś cię uzdolnił do przebaczenia. Przebaczenie bratu jest warunkiem otrzymania przebaczenia od Ojca w innym przypadku zmuszasz Boga, żeby zamiast miłosiernego Ojca, był dla ciebie Sprawiedliwym Sędzią, a wobec Jego wyroku nikt się nie ostoi.

i nie wódź nas na pokuszenie - w innych tłumaczeniach, „nie dozwól abyśmy ulegli pokusie” – podtrzymaj nas... czy wiesz, że wszelkie pokusy jesteś w stanie odeprzeć Jego mocą i Jego mocą możesz być silny? Czy chcesz z tej siły korzystać, czy wolisz walczyć sam? Konieczne jest jednak, żebyś wiedział, że sam nie jesteś w stanie wygrać tej walki. Demony się nie męczą w nękanii cię. Ty w odpieraniu ataków – owszem.

ale nas zbaw ode złego. – inaczej „wybaw” - ta walka jest wpisana w nasze życie na ziemi i jest rzeczą kluczową, skoro Jezus nas na nią uwrażliwia. Ale naszym zadaniem jest nieustannie oddawanie się Ojcu, a Jego moc jest nas w stanie wyrwać z ręki nieprzyjaciela. On toczy za nas wszelkie boje, w Nim już wygraliśmy.

Amen. - to słowo jest jak twój podpis, znaczy tyle co „Tak”, „Niech się tak stanie”.

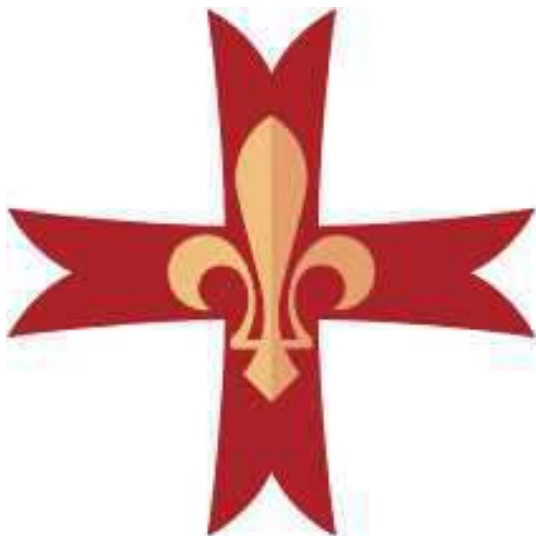
Jeśli w swoim sercu będziesz mieć świadomość wszystkich tych słów, ich treści i wagi i wypowiesz je nie tylko wargami, ale i sercem, znajdziesz Boga, a On już na ciebie czeka, żeby cię wysłuchać.

Joanna Gaurys

Stowarzyszenie Harcerstwa Katolickiego - „Zawisza” Federacja Skautingu Europejskiego jest ruchem wychowawczym, posługującym się metodą harcerską (skautową), opartym na zasadach religii rzymsko-katolickiej oraz uczestniczącym w wielkiej wspólnocie wiary i działania jaką jest Skauting Europejski, nawiązujący bezpośrednio do idei twórcy skautingu gen. Roberta Baden-Pawella.

Celem Stowarzyszenia jest dostarczanie pomocy rodzicom w formacji młodych ludzi na dwóch płaszczyznach: cnót moralnych - aby poprzez kształtowanie takich cech jak: uczciwość, prawdomówność, słowność, pracowitość, czystość stali się ludźmi z charakterem; druga płaszczyzna zaś dotyczy życia religijnego, formacji religijnej. Obie te płaszczyzny mają swoje umocowanie i wynikają z 5 celów ogólnych skautingu jakimi są: zdrowie i sprawność fizyczna, zmysł praktyczny, kształtowanie charakteru, kształtowanie postawy służby i odkrywanie Boga.

Nasza działalność wychowawcza „rozgrywa się” w dwóch osobnych nurtach: męskim oraz żeńskim i trzech gałęziach wiekowych, są to: wilczki (gałąź żółta - symbol słońca i radości), harcerze/harcerki (gałąź zielona - symbol nadziei i dorastającego zboża), wędrownicy/przewodniczki (gałąź czerwona - symbol miłości i cierpienia). Pedagogika wilczków (od 8 do 12 lat) opiera się o „Księgę dżungli” Kiplinga. Wilczki zbiera-

ją się w gromadach podzielonych na szóstki. Głównym celem pedagogicznym jest tutaj wydobywanie z dziecięcego egoizmu, otwarcie na inne osoby, ukierunkowanie na Pana Boga poprzez zabawę. Dewizą wilczków jest okrzyk: „Ze wszystkich sił!”. Esencją pedagogiki wilczków można streścić hasłem: „Ja i inni”. Patronem ich jest św. Franciszek z Asyżu, którego wizerunek w towarzystwie wilka gromady umieszczają na swym totemie.

Druga gałąź obejmuje harcerki i harcerzy w wieku od 12 do 17 lat. Można zasadnie powiedzieć, że ta gałąź jest najbardziej charakterystyczna dla harcerstwa. Podstawą jest tu system zastępowy, dający poczucie wolności, a zarazem uczący odpowiedzialności. Na czele zastępów stoją nieco starsi 15-16 -latkowie. Każdy z zastępów składa się z 4-6 osób i posiada własną „osobo-

wość”, związaną z totemem zwierzęcym, którego nazwę nosi. Wszyscy w zastępie mają swoje funkcje, obejmowane na rok lub pół roku (np. kucharza, kronikarza), które są związane ze sprawnościami, jakie zdobywają. Kilka takich zastępów tworzy drużynę, która spotyka się w całości na różnych wyjazdach w ciągu roku z których najważniejszym jest obóz letni, który trwa przeważnie 3 tygodnie i jest zwieńczeniem całego roku pracy. Każda drużyna organizuje własny, samodzielny obóz, podczas którego każdy zastęp buduje swoje „gniazdo” zastępu, czyli konstrukcję z żerdek, między którymi wyplatają prycze do spania. Zastępy także gotują we własnym zakresie. Pedagogikę harcerzy można krótko zdefiniować: „Ja wraz z innymi”. Dewizą harcerki i harcerzy jest zawołanie „Czuwaj!”. Patronem ich jest św. Jan Bosko - patron młodzieży.

Najstarszą gałęzią ruchu jest tzw. „Droga”. Grupuje ona przewodniczki i wędrowników w wieku od 17 do 25 lat. Celem podstawowym „Drogi” jest pomoc w rozeznanii i aktualizacji powołania. Odbywa się to w pewnych etapach - najpierw jest to tzw. „młoda droga”, kiedy przewodniczki i wędrownicy funkcjonują w małych ekipach młodych wędrowników (przewodniczek). Oni nie jeżdżą już na obozy stałe, lecz na wędrowniki piesze. Jako, że do istoty „Drogi” należy służba, jej hasłem jest „Służyć”. Po okresie „młodej drogi”, który trwa albo rok, albo dwa lata, każdy podejmuje jakąś służbę, najczęściej wychowawczą na rzecz młodszych braci lub sióstr w Stowarzyszeniu. Po rozpoczęciu służby wędrownicy „żyją” już w kręgach szefów. Na tym

poziomie każdy powinien mieć swego opiekuna, aż do Wymarszu Wędrownika lub „Fiat” - Zobowiązania Przewodniczki, kończących całą formację harcerską. Obrzędy te są równoznaczne z otrzymaniem miana Harcerza lub Harcerki Rzeczypospolitej. Pracę formacyjną w tej gałęzi można w skrócie określić: „Ja dla innych”. Patronem wędrowników jest św. Ignacy Loyola, patronem przewodniczek jest św. Teresa z Lisieux.

Zdajemy sobie sprawę, że w dzisiejszym świecie pełnym natłoku informacji i różnych obowiązków, coraz więcej młodych ludzi odchodzi od Kościoła, ponieważ nie jest On dla nich atrakcyjnym miejscem - nie czują się oni Jego częścią. Skauting katolicki jest odpowiedzią na ten negatywny trend, ponieważ daje młodym przestrzeń do działania i przeżywania żywej wiary, a nie tylko bycia biernym słuchaczem. Chcemy, aby przy naszej parafii udało się utworzyć zarówno gromadę wilczków jak i drużynę harcerzy/harcerki. Jednak, aby to było możliwe potrzebne jest zaangażowanie rodziców oraz młodych dorosłych, którzy na zasadzie wolontariatu chcieliby dobrowolnie pełnić funkcje wychowawcze na rzecz młodszych. Jeśli jesteś bracie/siostro jedną z tych osób i tak jak twórcy skautingu zależy Ci na tym, aby "zostawić ten świat odrobinę lepszym niż go zastaliśmy" to zapraszamy do skontaktowania się z nami pod numerem telefonu 603197650 lub pisząc na adres mailowy:

lukasz.nowak@skauci-europy.pl

Lukasz Nowak

10 grudnia
2023

II Niedziela Adwentu

**Dzień
modlitwy
i pomocy materialnej**

Kościółowi na Wschodzie

89 1090 1014 0000 0000 0301 4449

Zbiórka organizowana przez Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie
przy Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski

Skwer Kard. S. Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa, tel. +48 22 530 48 72

SOR

- SZTUKA KOCHANIA -

JAK KOCHAĆ & STAWIAĆ GRANICE

12-14
STYCZNIA

PROWADZĄCY:
O. WOJCIEH BARTNICKI SSCC

Polanica-Zdrój
Klasztor Ojców Sercanów

Ogłoszenia duszpasterskie

10 grudnia 2023 roku
II Niedziela Adwentu

1. **Dzisiaj** przeżywamy Dzień Solidarności z Kościołem na Wschodzie. Po Mszach św. zbiórka do puszek na ten cel.
2. Również po zakończeniu Eucharystii pod chórem można nabyć opłatki na stół wigilijny oraz świece Caritasu.
3. Zapraszamy do udziału w Roratych od **poniedziałku do piątku** o g. 17.00. Dzieci prosimy, aby przynosiły ze sobą lampiony oraz wypisane na serduszkach – dobre uczynki.
4. Prosimy, aby w zakrystii zgłaszać chorych – nieodwiedzanych w I soboty miesiąca – którzy pragną skorzystać z posługi sakramentalnej. Kapłan odwiedzi ich w najbliższy **wtorek** 12.12.2023 r.
5. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
6. Solenizantom oraz jubilatom życzy wielu Bożych łask.

Intencje Mszalne 11 - 17 grudnia 2023 r.

PONIEDZIAŁEK 11.12.2023

godz. 07:00 – + Stanisław CISZEWSKI (od uczestników pogrzebu)

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla Rodziny Radia Maryja oraz o szczęśliwy rozwój dzieł Radia Maryja i Telewizji TRWAM

WTOREK 12.12.2023

godz. 07:00 – + Emilia GRUSZCZYŃSKA

godz. 17:00 – + ks. Zygmunt BARMIŃSKI

ŚRODA 13.12.2023 WSPOMNIENIE ŚW. ŁUCJI

godz. 07:00 – + mąż Czesław ADAMOWSKI

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla syna Marco.

CZWARTEK 14.12.2023 WSPOMNIENIE ŚW. JANA OD KRZYŻA

godz. 07:00 – + Maksymilian KUCIA

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla kapłanów z naszej parafii

PIĄTEK 15.12.2023

godz. 07:00 – Dziękczynna w kolejną rocznicę założenia Zgromadzenia Sióstr Misyjnych Służebnic Ducha Świętego za otrzymane łaski z prośbą o dar nowych, świętych powołań

godz. 17:00 – ++ Marianna (f) i Franciszek KIBITLEWSCY, ++ z rodziny

SOBOTA 16.12.2023

godz. 07:00 – + Andrzej KRASNY w 9 rocznicę śmierci, ++ z obu stron

godz. 17:00 – Dziękczynna za kanonizację Jana Pawła II, za Ojca Świętego Franciszka oraz o rychłą kanonizację Prymasa Tysiąclecia

III NIEDZIELA ADWENTU 17.12.2023

godz. 08:30 – + Maciej JANOWSKI

godz. 10:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Iwony i Richarda z okazji 13 rocznicy ślubu

godz. 11:30 – + Stanisława (f) KOZIOŁ w 2 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – Dziękczynna za dzieła powstałe w naszej parafii przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II: w intencji Regionalnej Szkoły Turystycznej i Specjalistycznego Centrum Medycznego

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl

